Dziennik Urzędowy L 74

Unii Europejskiej

Tom 58

Wydanie polskie **Legislacja** 18 marca 2015

Spis treści

II *Akty o charakterze nieustawodawczym*

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/445 z dnia 17 marca 2015 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1178/2011 w zakresie wymagań technicznych i procedur administracyjnych odnoszących się do załóg w lotnictwie cywilnym** [1] 1

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/446 z dnia 17 marca 2015 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 37/2010 w odniesieniu do substancji „selenian baru"** [1] 18

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/447 z dnia 17 marca 2015 r. w sprawie podziału między „dostawy" i „sprzedaż bezpośrednią" krajowych kwot mlecznych ustalonych na rok 2014/2015 w załączniku IX do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007** 21

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/448 z dnia 17 marca 2015 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące zdrowia zwierząt w odniesieniu do wprowadzania do Unii niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego z Japonii przeznaczonych na wystawę EXPO 2015 w Mediolanie** [1] 24

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/449 z dnia 17 marca 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 29

DECYZJE

★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/450 z dnia 16 marca 2015 r. ustanawiająca wymagania dotyczące testów przeprowadzanych w państwach członkowskich, które zostają włączone do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) lub które zasadniczo zmieniają bezpośrednio powiązane systemy krajowe** *(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 1612)* 31

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Sprostowania

- ⋆ **Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014 z dnia 15 stycznia 2014 r. zmieniającego niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków** (Dz.U. L 18 z 21.1.2014) 38

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/445

z dnia 17 marca 2015 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1178/2011 w zakresie wymagań technicznych i procedur administracyjnych odnoszących się do załóg w lotnictwie cywilnym

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE ([1]), w szczególności jego art. 7 ust. 6 i art. 8 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1178/2011 ([2]) ustanowiono wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do załóg w lotnictwie cywilnym.

(2) Niektóre państwa członkowskie uznały, że pewne wymagania zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 1178/2011 prowadzą do nieuzasadnionych i nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych lub ekonomicznych dla tych państw lub zainteresowanych stron, i poinformowały o swym zamiarze udzielenia zezwolenia na odstępstwa od niektórych wymagań zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 216/2008.

(3) Wnioski dotyczące wspomnianych zezwoleń na odstępstwa zostały przeanalizowane przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego, która następnie przedstawiła Komisji zalecenie dotyczące zgodności proponowanych zezwoleń ze stosownymi warunkami.

(4) Państwa członkowskie i zainteresowane strony z sektora lotnictwa ogólnego wskazały również pewne wymagania uznawane przez nie za nieproporcjonalne w stosunku do działań, których dotyczą, oraz związanego z nimi ryzyka.

(5) W rozporządzeniu (UE) nr 1178/2011 znaleziono również szereg błędów redakcyjnych, które w niezamierzony sposób spowodowały trudności w jego wdrażaniu.

(6) W związku z tym wymagania określone w rozporządzeniu (UE) nr 1178/2011 powinny zostać zmienione w celu wprowadzenia odstępstw, które wpłyną istotnie na proces stanowienia przepisów, a także w celu zmniejszenia pewnych obciążeń w odniesieniu do lotnictwa ogólnego i skorygowania pewnych błędów redakcyjnych.

(7) Ponadto na podstawie informacji zwrotnych przekazanych przez państwa członkowskie i zainteresowane strony stwierdzono, że wymagania określone w załączniku VII do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 mogą być nieproporcjonalne do działań organizacji szkoleniowych prowadzących szkolenia jedynie w zakresie licencji pilota lekkich statków powietrznych, licencji pilota turystycznego, licencji pilota balonowego i licencji pilota szybowcowego oraz do związanego z takimi działaniami ryzyka.

([1]) Dz.U. L 79 z 19.3.2008, s. 1.

([2]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1178/2011 z dnia 3 listopada 2011 r. ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do załóg w lotnictwie cywilnym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz.U. L 311 z 25.11.2011, s. 1).

(8) Państwa członkowskie i zainteresowane strony są zgodne co do tego, że istnieje w związku z tym ogólna potrzeba zapewnienia większej ilości czasu na opracowanie przepisów dotyczących działań w sektorze lotnictwa cywilnego, które będą lepiej dostosowane do jego specyfiki, bez obniżania standardów bezpieczeństwa.

(9) Ponadto, aby zapewnić odpowiednio dużo czasu na opracowanie tych przepisów, data rozpoczęcia stosowania przepisów zawartych w załączniku VII do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011, dotyczących organizacji szkoleniowych prowadzących szkolenia jedynie w zakresie licencji krajowych, które kwalifikują się do konwersji na zgodne z częścią FCL licencje pilota lekkich statków powietrznych, licencje pilota balonowego lub licencje pilota szybowcowego, powinna zostać odroczona do dnia 8 kwietnia 2018 r.

(10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1178/2011.

(11) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 290/2012 ([1]) zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1178/2011 zawiera osobny przepis dotyczący daty rozpoczęcia stosowania przepisów zawartych w załącznikach VI i VII do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 i w związku z tym należy je również zmienić w celu zapewnienia pewności i przejrzystości prawa.

(12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego, ustanowionego na mocy art. 65 rozporządzenia (WE) nr 216/2008,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1178/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla art. 12 rozporządzenia (WE) nr 216/2008 oraz jeżeli nie zawarto żadnych umów między Unią a państwem trzecim dotyczących licencjonowania pilotów, państwa członkowskie mogą uznawać licencje, uprawnienia oraz certyfikaty z państw trzecich, a także towarzyszące orzeczenia lekarskie wydane przez państwa trzecie lub w ich imieniu, zgodnie z przepisami załącznika III do niniejszego rozporządzenia.";

2) art. 10a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do dnia 8 kwietnia 2018 r. organizacjom szkolącym zgodnym z JAR zezwala się na prowadzenie szkoleń w zakresie zgodnej z częścią FCL licencji pilota turystycznego (PPL), związanych z nią uprawnień objętych rejestracją oraz w zakresie licencji pilota lekkich statków powietrznych (LAPL) bez konieczności spełniania wymagań określonych w załącznikach VI i VII, pod warunkiem że organizacje te zostały zarejestrowane przed dniem 8 kwietnia 2015 r.";

3) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu do dnia 8 kwietnia 2015 r. następujących przepisów załącznika I:

a) przepisów dotyczących licencji pilotów pionowzlotów i sterowców;

b) przepisów zawartych w pkt FCL.820;

c) w przypadku śmigłowców, przepisów zawartych w podczęści J sekcja 8;

d) przepisów zawartych w podczęści J sekcja 11.";

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu do dnia 8 kwietnia 2018 r. następujących przepisów załącznika I:

a) przepisów dotyczących licencji pilotów szybowców i balonów;

b) przepisów zawartych w podczęści B;

([1]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 290/2012 z dnia 30 marca 2012 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1178/2011 ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do załóg w lotnictwie cywilnym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz.U. L 100 z 5.4.2012, s. 1).

c) przepisów zawartych w pkt FCL.800, FCL.805, FCL.815;

d) przepisów zawartych w podczęści J sekcja 10.";

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu do dnia 8 kwietnia 2016 r. przepisów niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do pilotów posiadających licencję i towarzyszące orzeczenie lekarskie wydane przez państwo trzecie i uczestniczących w niezarobkowej eksploatacji statków powietrznych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) lub c) rozporządzenia (WE) nr 216/2008.";

4) w załącznikach I, II, III, VI i VII wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikami do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 290/2012 w art. 2 ust. 2 skreśla się lit. f).

Artykuł 3

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 kwietnia 2015 r.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 zmiany w przepisach FCL.315.A, FCL.410.A i FCL.725.A zawartych w załączniku I mają zastosowanie od dnia 8 kwietnia 2018 r.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu do dnia 8 kwietnia 2018 r. przepisów zawartych w załącznikach VI i VII dotyczących organizacji szkoleniowych prowadzących szkolenia jedynie w zakresie licencji krajowych, które zgodnie z art. 4 ust. 3 kwalifikują się do konwersji na zgodne z częścią FCL licencje pilota lekkich statków powietrznych (LAPL), licencje pilota szybowcowego (SPL) lub licencje pilota balonowego (BPL).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 marca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt FCL.065 otrzymuje brzmienie:

„FCL.065 Ograniczenie uprawnień posiadaczy licencji w wieku 60 lat i starszych w zarobkowym transporcie lotniczym

a) Wiek od 60 do 64 lat. Samoloty i śmigłowce. Posiadacz licencji pilota, który osiągnął wiek 60 lat, nie może pełnić funkcji pilota statku powietrznego uczestniczącego w zarobkowym transporcie lotniczym, chyba że jest członkiem załogi wieloosobowej.

b) Wiek 65 lat. Posiadacz licencji pilota, który osiągnął wiek 65 lat, nie może pełnić funkcji pilota statku powietrznego uczestniczącego w zarobkowym transporcie lotniczym; zakaz ten nie dotyczy posiadaczy licencji pilota balonowego lub licencji pilota szybowcowego.

c) Wiek 70 lat. Posiadacz licencji pilota balonowego lub licencji pilota szybowcowego, który osiągnął wiek 70 lat, nie może pełnić funkcji pilota balonu lub szybowca uczestniczącego w zarobkowym transporcie lotniczym.";

2) pkt FCL.105.B otrzymuje brzmienie:

„FCL.105.B LAPL(B) – uprawnienia

Posiadacz licencji balonowej LAPL jest uprawniony do wykonywania czynności pilota dowódcy balonów na ogrzane powietrze lub sterowców na ogrzane powietrze o maksymalnej pojemności powłoki 3 400 m^3, bądź balonów gazowych o maksymalnej pojemności powłoki 1 260 m^3, przewożących maksymalnie 3 pasażerów, tak że na pokładzie balonu nigdy nie znajdują się więcej niż 4 osoby.";

3) pkt FCL.210.A lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Osoba ubiegająca się o licencję PPL(A) musi zaliczyć co najmniej 45 godzin szkolenia w locie na samolotach lub motoszybowcach turystycznych, z czego 5 godzin można zaliczyć na szkoleniowych urządzeniach symulacji lotu (FSTD), w tym co najmniej:

1) 25 godzin szkolenia w locie z instruktorem; oraz

2) 10 godzin czasu lotu samodzielnego pod nadzorem, w tym co najmniej 5 godzin czasu lotu samodzielnego w lotach nawigacyjnych, z czego co najmniej 1 lot nawigacyjny na odległość co najmniej 270 km (150 mil morskich), podczas którego należy wykonać lądowania z pełnym zatrzymaniem na 2 lotniskach innych niż lotnisko odlotu.";

4) pkt FCL.230.B otrzymuje brzmienie:

„FCL.230.B BPL – wymagania dotyczące bieżącej praktyki

a) Posiadacz licencji BPL może korzystać z uprawnień z niej wynikających dopiero po wykonaniu, w okresie ostatnich 24 miesięcy, na jednej klasie balonów, co najmniej:

1) 6 godzin czasu lotu w charakterze pilota dowódcy, w tym 10 startów i lądowań; oraz

2) 1 lotu szkolnego z instruktorem na balonie odpowiedniej klasy;

3) dodatkowo, w przypadku pilotów posiadających kwalifikacje do pilotowania więcej niż jednej klasy balonów, korzystanie z uprawnień na inną klasę jest uzależnione od wykonania, w okresie ostatnich 24 miesięcy, co najmniej 3 godzin czasu lotu w tej klasie, w tym 3 startów i lądowań.

b) Posiadacz licencji BPL może wykonywać loty jedynie balonem należącym do tej samej grupy co balon, na którym zaliczył szkolenie w locie, lub balonem należącym do grupy balonów o mniejszej pojemności powłoki.

c) Posiadacz licencji BPL niespełniający wymagań określonych w lit. a), przed ponownym korzystaniem z uprawnień z niej wynikających:

1) musi zaliczyć przed egzaminatorem kontrolę umiejętności na balonie odpowiedniej klasy; lub

2) musi wykonać dodatkowy czas lotu lub starty i lądowania, w locie z instruktorem lub samodzielnie pod nadzorem instruktora, aby spełnić wymagania określone w lit. a).

d) W przypadku opisanym w lit. c) pkt 1 posiadacz licencji BPL może wykonywać loty jedynie balonem należącym do tej samej grupy co balon, na którym zaliczył kontrolę umiejętności, lub balonem należącym do grupy balonów o mniejszej pojemności powłoki.";

5) w podczęści D sekcja 2 „Szczegółowe wymagania dotyczące samolotów" dodaje się pkt „FCL.315.A CPL – szkolenie" w brzmieniu:

„FCL.315.A CPL – szkolenie

Szkolenie z zakresu wiedzy teoretycznej oraz szkolenie w locie, wymagane w celu wydania licencji CPL(A), muszą obejmować szkolenie w zakresie zapobiegania sytuacjom krytycznym i wyprowadzania maszyny z takich sytuacji.";

6) pkt FCL.410.A lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Szkolenie. Osoba ubiegająca się o licencję MPL musi zaliczyć szkolenie z zakresu wiedzy teoretycznej oraz szkolenie w locie w zatwierdzonym ośrodku szkolenia zgodnie z dodatkiem 5 do niniejszej części. Szkolenie z zakresu wiedzy teoretycznej oraz szkolenie w locie, wymagane w celu wydania licencji MPL, muszą obejmować szkolenie w zakresie zapobiegania sytuacjom krytycznym i wyprowadzania maszyny z takich sytuacji.";

7) w pkt FCL.725.A dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) Samoloty z załogą wieloosobową. Szkolenie, którego zaliczenie wymagane jest w celu uzyskania uprawnienia na typ samolotu z załogą wieloosobową, musi obejmować wiedzę teoretyczną oraz szkolenie w locie w zakresie zapobiegania sytuacjom krytycznym i wyprowadzania maszyny z takich sytuacji.";

8) pkt FCL.740.A lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) Przedłużanie ważności uprawnień na klasę samolotów jednosilnikowych z załogą jednoosobową.

1) Uprawnienia na klasę dotyczące samolotów jednosilnikowych tłokowych i motoszybowców turystycznych. W celu przedłużenia ważności uprawnień na klasę samolotów jednosilnikowych tłokowych z załogą jednoosobową lub motoszybowców turystycznych, kandydat musi:

(i) w okresie 3 miesięcy poprzedzających datę upływu ważności uprawnienia, zaliczyć w obecności egzaminatora kontrolę umiejętności na odpowiedniej klasie zgodnie z dodatkiem 9 do niniejszej części; lub

(ii) w okresie 12 miesięcy poprzedzających datę upływu ważności uprawnienia wykonać 12 godzin czasu lotu na odpowiedniej klasie, w tym:

— 6 godzin w charakterze pilota dowódcy,

— 12 startów i 12 lądowań, oraz

— szkolenie odświeżające z co najmniej 1 godziną całkowitego czasu lotu z instruktorem szkolenia ogólnego (FI) lub instruktorem szkolenia na klasę (CRI). Kandydat jest zwolniony z takiego szkolenia odświeżającego, jeżeli zaliczył kontrolę umiejętności wymaganą do uprawnienia na klasę lub typ, zdał egzamin praktyczny lub przeszedł ocenę kompetencji na samolocie innej klasy lub typu.

2) W przypadku gdy kandydat posiada uprawnienie na klasę lądowych samolotów jednosilnikowych tłokowych i jednocześnie uprawnienie na klasę motoszybowców turystycznych, może on uzyskać przedłużenie ważności obydwu uprawnień po spełnieniu wymagań określonych w pkt 1 dla jednej z tych klas lub ich połączenia.

3) Samoloty jednosilnikowe turbośmigłowe z załogą jednoosobową. W celu przedłużenia ważności uprawnień na klasę samolotów jednosilnikowych turbośmigłowych kandydat, w okresie 3 miesięcy poprzedzających datę upływu ważności uprawnienia, musi zaliczyć w obecności egzaminatora kontrolę umiejętności na odpowiedniej klasie zgodnie z dodatkiem 9 do niniejszej części.

4) W przypadku gdy kandydat posiada uprawnienie na klasę samolotów jednosilnikowych tłokowych lądowych i jednocześnie uprawnienie na klasę samolotów jednosilnikowych tłokowych wodnych, może on spełnić wymagania na potrzeby obydwu uprawnień poprzez spełnienie wymagań określonych w pkt 1 ppkt (ii) dla jednej z tych klas lub ich połączenia. W odniesieniu do każdej z tych klas wymagane jest wykonanie co najmniej 1 godziny czasu lotu w charakterze pilota dowódcy oraz 6 z 12 wymaganych startów i lądowań.";

9) pkt FCL.825 lit. g) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) W przypadku uprawnienia EIR na samoloty wielosilnikowe kontrola umiejętności wymagana do przedłużenia lub wznowienia jego ważności, a także lot szkolny wymagany zgodnie z lit. g) pkt 2 ppkt (ii) odbywają się w samolocie wielosilnikowym. Jeżeli pilot posiada również uprawnienie EIR na samoloty jednosilnikowe, zaliczenie kontroli umiejętności, o której mowa wyżej, skutkuje również przedłużeniem lub wznowieniem ważności uprawnienia EIR na samoloty jednosilnikowe. Zaliczenie szkolenia w locie na samolocie wielosilnikowym również uznaje się za spełnienie wymagania dotyczącego szkolenia w locie w celu uzyskania uprawnienia EIR na samoloty jednosilnikowe.";

10) w pkt FCL.915 dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) przy zaliczeniu w celu uzyskania rozszerzenia na kolejne typy uwzględnia się stosowne elementy określone w danych dotyczących zgodności operacyjnej zgodnie z częścią 21.";

11) dodaje się pkt FCL.945 w brzmieniu:

„FCL.945 Obowiązki spoczywające na instruktorach

Po ukończeniu przez kandydata szkolenia w locie w celu przedłużenia ważności uprawnienia na klasę jednosilnikowych tłokowych statków powietrznych lub motoszybowców turystycznych zgodnie z FCL.740.A lit. b) pkt 1 i jedynie w przypadku spełnienia wszystkich innych kryteriów przedłużenia wymaganych zgodnie z pkt FCL.740.A lit. b) pkt 1, instruktor wpisuje do licencji kandydata nową datę ważności uprawnienia lub certyfikatu, o ile został specjalnie w tym celu upoważniony przez właściwy organ odpowiedzialny za wydanie licencji kandydata.";

12) w pkt FCL.910.TRI wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) Instruktor TRI na samoloty i pionowzloty — TRI(A) i TRI(PL). Uprawnienia instruktora TRI ograniczają się do typu samolotu lub pionowzlotu, na którym przeprowadzono szkolenie i ocenę kompetencji. O ile nie określono inaczej w danych dotyczących zgodności operacyjnej ustalonych na podstawie części 21, uprawnienia TRI rozszerza się na kolejne typy, jeżeli instruktor TRI:

1) w okresie 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku wykonał co najmniej 15 odcinków trasy, w tym starty i lądowania na odpowiednim typie statku powietrznego, z czego 7 odcinków można wykonać na symulatorze FFS;

2) ukończył części odpowiedniego kursu TRI obejmujące szkolenie techniczne oraz szkolenie w locie;

3) zaliczył odpowiednie sekcje oceny kompetencji zgodnie z FCL.935, wykazując przed FIE lub TRE kwalifikowanym zgodnie z podczęścią K, że potrafi szkolić pilotów do poziomu wymaganego do wydania uprawnień na typ, w tym udzielać instruktażu przed lotem i po locie oraz przekazywać wiedzę teoretyczną.";

b) lit. c) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„c) Instruktor TRI na śmigłowce – TRI(H).

1) Uprawnienia instruktora TRI(H) ograniczają się do typu śmigłowca, na którym przeprowadzono egzamin praktyczny przed wydaniem uprawnienia TRI. O ile nie określono inaczej w danych dotyczących zgodności operacyjnej ustalonych na podstawie części 21, uprawnienia TRI rozszerza się na kolejne typy, jeżeli instruktor TRI:

(i) ukończył odpowiednią dla typu część techniczną szkolenia TRI na odpowiednim typie śmigłowca lub urządzeniu FSTD tego typu;

(ii) przeprowadził co najmniej 2 godziny szkolenia w locie na odpowiednim typie pod nadzorem odpowiednio wykwalifikowanego instruktora TRI(H); oraz

(iii) zaliczył odpowiednie sekcje oceny kompetencji zgodnie z FCL.935, wykazując przed FIE lub TRE kwalifikowanym zgodnie z podczęścią K, że potrafi szkolić pilotów do poziomu wymaganego do wydania uprawnień na typ, w tym udzielać instruktażu przed lotem i po locie oraz przekazywać wiedzę teoretyczną.";

13) w pkt FCL.905.CRI lit. a) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) rozszerzenia uprawnień wynikających z licencji LAPL(A) na inną klasę lub wariant samolotu.";

14) pkt FCL.1005 lit. a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dla których przeprowadził więcej niż 25 % szkolenia w locie wymaganego w celu uzyskania licencji, uprawnienia, certyfikatu lub upoważnienia, w odniesieniu do których przeprowadza się dany egzamin praktyczny lub ocenę kompetencji; lub";

15) w pkt FCL.1005.CRE dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) egzaminów praktycznych w celu rozszerzenia uprawnień wynikających z licencji LAPL(A) na inną klasę lub wariant samolotu.";

16) w dodatku 1 sekcja A wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„A. ZALICZANIE WIEDZY TEORETYCZNEJ W CELU WYDANIA LICENCJI PILOTA — WYMAGANIA DOTYCZĄCE SZKOLENIA POMOSTOWEGO I EGZAMINÓW";

b) ust. 1.2 otrzymuje brzmienie:

„1.2. Bez uszczerbku dla powyższego ustępu, w przypadku wydawania licencji LAPL, PPL, BPL lub SPL, posiadacz licencji na inną kategorię statku powietrznego musi odbyć szkolenie teoretyczne i zaliczyć egzaminy z wiedzy teoretycznej na odpowiednim poziomie z następujących przedmiotów:

— zasady lotu,

— procedury operacyjne,

— osiągi i planowanie lotu,

— ogólna wiedza o statku powietrznym,

— nawigacja.";

c) dodaje się ust. 1.4 w brzmieniu:

„1.4. Niezależnie od przepisów ust. 1.2, w celu uzyskania licencji LAPL(A) posiadacz licencji LAPL(S) z rozszerzeniem na motoszybowce turystyczne musi wykazać odpowiedni poziom wiedzy teoretycznej w zakresie klasy lądowych samolotów jednosilnikowych tłokowych zgodnie z FCL.135.A lit. a) pkt 2.";

17) w dodatku 6 sekcja Aa wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Celem szkolenia modułowego opartego na posiadanych kompetencjach jest przeszkolenie posiadacza licencji PPL lub CPL do uprawnienia do wykonywania lotów według wskazań przyrządów z uwzględnieniem uprzedniego szkolenia i doświadczenia w locie według wskazań przyrządów. Szkolenie jest skonstruowane w taki sposób, aby zapewnić zdobycie poziomu umiejętności niezbędnego do pilotowania samolotów w lotach IFR oraz w warunkach meteorologicznych do wykonywania lotów według wskazań przyrządów (IMC). Kurs musi odbywać się w zatwierdzonym ośrodku szkolenia lub składać się ze szkolenia w locie według wskazań przyrządów prowadzonego przez instruktora IRI(A) lub FI(A) uprawnionego do prowadzenia szkoleń na IR, połączonego ze szkoleniem w locie w zatwierdzonym ośrodku szkolenia.";

b) w pkt 6 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) ppkt (i) lit. B) otrzymuje brzmienie:

„B) zdobył już wcześniej doświadczenie w postaci czasu lotu według wskazań przyrządów w charakterze pilota dowódcy samolotu w ramach uprawnień do wykonywania lotów według przepisów IFR oraz w warunkach IMC,";

(ii) lit. b) ppkt (i) lit. B) otrzymuje brzmienie:

„B) zdobył już wcześniej doświadczenie w postaci czasu lotu według wskazań przyrządów w charakterze pilota dowódcy samolotu w ramach uprawnień do wykonywania lotów według przepisów IFR oraz w warunkach IMC,";

18) w dodatku 9 sekcja A pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. O ile w danych dotyczących zgodności operacyjnej ustalonych na podstawie części 21 nie stwierdza się inaczej, program szkolenia w locie, egzamin praktyczny i kontrola umiejętności muszą być zgodne z niniejszym dodatkiem. Program, egzamin praktyczny i kontrolę umiejętności można skrócić, zaliczając doświadczenie zdobyte wcześniej na podobnych typach statków powietrznych, określonych w danych dotyczących zgodności operacyjnej ustalonych na podstawie części 21.

5. Z wyłączeniem egzaminów praktycznych do licencji ATPL, można — o ile jest to zgodne z danymi dotyczącymi zgodności operacyjnej ustalonymi na podstawie części 21 dla danego statku powietrznego — zaliczyć elementy egzaminu praktycznego wspólne z innymi typami lub wariantami statków powietrznych, do których pilotowania pilot posiada kwalifikacje.".

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 sekcja A pkt 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) spełnienie wymagań podanych w poniższej tabeli:

Posiadana licencja krajowa	Liczba godzin ogólnego czasu lotu	Pozostałe wymagania	Docelowa licencja zgodna z częścią FCL oraz warunki (stosownie do przypadku)	Zniesienie warunków	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
ATPL(A)	> 1 500 w charakterze pilota dowódcy na samolotach z załogą wieloosobową	Brak	ATPL(A)	Nie dotyczy	(a)
ATPL(A)	> 1 500 na samolotach z załogą wieloosobową	Brak	Jak w (c)(4)	Jak w (c)(5)	(b)
ATPL(A)	> 500 na samolotach z załogą wieloosobową	Wykazanie się wiedzą z zakresu planowania lotu i osiągów zgodnie z FCL.515	ATPL(A), z uprawnieniami na typ ograniczonymi do funkcji drugiego pilota	Wykazanie się zdolnością działania w charakterze pilota dowódcy zgodnie z wymaganiami określonymi w dodatku 9 do części FCL	(c)
CPL/IR(A) z egzaminem teoretycznym ICAO ATPL zaliczonym w państwie członkowskim, które wydało licencję		(i) wykazanie się wiedzą z zakresu planowania lotu i osiągów zgodnie z FCL.310 i FCL.615 lit. b) (ii) spełnienie wymagań FCL.720.A lit c)	CPL/IR(A) z zaliczeniem teorii ATPL	Nie dotyczy	(d)
CPL/IR(A)	> 500 na samolotach z załogą wieloosobową albo podczas operacji w załodze wieloosobowej na samolotach z załogą jednoosobową sklasyfikowanych jako samoloty komunikacji lokalnej kategorii CS-23 lub na równorzędnych samolotach zgodnie z odpowiednimi wymaganiami części CAT i ORO dotyczącymi zarobkowego transportu lotniczego	(i) zaliczenie egzaminu teoretycznego do ATPL(A) w państwie członkowskim, które wydało licencję (*) (ii) spełnienie wymagań określonych w FCL.720.A lit. c)	CPL/IR(A) z zaliczeniem teorii ATPL	Nie dotyczy	(e)
CPL/IR(A)	> 500 w charakterze pilota dowódcy na samolotach z załogą jednoosobową	Brak	CPL/IR(A) z wpisanymi uprawnieniami na klasę i uprawnieniami na typ ograniczonymi do samolotów z załogą jednoosobową	Uzyskanie uprawnień na typ z załogą wieloosobową zgodnie z częścią FCL	(f)

Posiadana licencja krajowa	Liczba godzin ogólnego czasu lotu	Pozostałe wymagania	Docelowa licencja zgodna z częścią FCL oraz warunki (stosownie do przypadku)	Zniesienie warunków	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
CPL/IR(A)	< 500 w charakterze pilota dowódcy na samolotach z załogą jednoosobową	Wykazanie się wiedzą z zakresu planowania i osiągów lotu na poziomie CPL/IR	Jak w (4)(f)	Jak w (5)(f)	(g)
CPL(A)	> 500 w charakterze pilota dowódcy na samolotach z załogą jednoosobową	Uprawnienia do wykonywania lotów nocnych, w stosownych przypadkach	CPL(A) z wpisanymi uprawnieniami na klasę/typ ograniczonymi do samolotów z załogą jednoosobową		(h)
CPL(A)	< 500 w charakterze pilota dowódcy na samolotach z załogą jednoosobową	(i) Uprawnienia do wykonywania lotów nocnych, w stosownych przypadkach; (ii) wykazanie się wiedzą z zakresu planowania i osiągów lotu, zgodnie z wymaganiami FCL.310	Jak w (4)(h)		(i)
PPL/IR(A)	≥ 75 zgodnie z przepisami IFR		PPL/IR(A) (uprawnienia IR ograniczone do PPL)	Wykazanie się wiedzą z zakresu planowania i osiągów lotu, zgodnie z wymaganiami określonymi w FCL.615 lit. b)	(j)
PPL(A)	≥ 70 na samolotach	Wykazanie się umiejętnością używania radiowych pomocy nawigacyjnych	PPL(A)		(k)

(*) Posiadacze licencji CPL, którzy uzyskali już uprawnienia na typ samolotu z załogą wieloosobową, nie muszą zdać egzaminu z wiedzy teoretycznej do licencji ATPL(A), o ile nadal będą pilotować ten sam typ samolotu, jednakże nie uzyskają oni zaliczenia teorii ATPL(A) do licencji zgodnej z częścią FCL. Jeżeli osoby te chcą uzyskać uprawnienia na inny typ samolotu z załogą wieloosobową, muszą spełnić wymagania podane w kolumnie (3), rząd (e)(i) powyższej tabeli."

ZAŁĄCZNIK III

W załączniku III do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) sekcja A „UZNAWANIE LICENCJI" ust. 3 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) w przypadku śmigłowców, spełnić wymagania dotyczące doświadczenia określone w poniższej tabeli:

Posiadana licencja	Liczba godzin ogólnego czasu lotu	Uprawnienia	
(1)	(2)	(3)	
ATPL(H) z ważnymi uprawnieniami IR	> 1 000 godzin w charakterze pilota dowódcy na śmigłowcach z załogą wieloosobową	Zarobkowy transport lotniczy na śmigłowcach z załogą wieloosobową – jako pilot dowódca w lotach VFR i IFR	(a)
ATPL(H) bez uprawnień IR	> 1 000 godzin w charakterze pilota dowódcy na śmigłowcach z załogą wieloosobową	Zarobkowy transport lotniczy na śmigłowcach z załogą wieloosobową – jako pilot dowódca w lotach VFR	(b)
ATPL(H) z ważnymi uprawnieniami IR	> 1 000 godzin w charakterze pilota na śmigłowcach z załogą wieloosobową	Zarobkowy transport lotniczy na śmigłowcach z załogą wieloosobową – jako drugi pilot w lotach VFR i IFR	(c)
ATPL(H) bez uprawnień IR	> 1 000 godzin w charakterze pilota na śmigłowcach z załogą wieloosobową	Zarobkowy transport lotniczy na śmigłowcach z załogą wieloosobową – jako drugi pilot w lotach VFR	(d)
CPL(H)/IR (*)	> 1 000 godzin w charakterze pilota na śmigłowcach z załogą wieloosobową	Zarobkowy transport lotniczy na śmigłowcach z załogą wieloosobową – jako drugi pilot	(e)
CPL(H)/IR	> 1 000 godzin w charakterze pilota dowódcy w zarobkowym transporcie lotniczym od uzyskania uprawnień IR	Zarobkowy transport lotniczy na śmigłowcach z załogą jednoosobową – jako pilot dowódca	(f)
ATPL(H) z uprawnieniami IR lub bez, CPL(H)/IR, CPL(H)	> 700 godzin na śmigłowcach innych niż certyfikowane zgodnie z przepisami CS-27/29 lub równoważnymi, w tym 200 godzin w charakterze, którego dotyczyć ma uznanie, a także 50 godzin w tym charakterze w ciągu ostatnich 12 miesięcy	Korzystanie z uprawnień na śmigłowcach w operacjach innych niż zarobkowy transport lotniczy	(g)

(*) Posiadacz licencji CPL(H)/IR na śmigłowce z załogą wieloosobową przed jej uznaniem wykazuje się wiedzą na poziomie ATPL(H) ICAO.";

2) sekcja A „UZNAWANIE LICENCJI" ust. 6 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) jest zatrudniona, pośrednio lub bezpośrednio, przez producenta statków powietrznych lub władze lotnicze.";

3) w sekcji A „UZNAWANIE LICENCJI" dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Niezależnie od przepisów określonych w powyższych ustępach państwa członkowskie mogą, w przypadku lotów zawodniczych lub lotów pokazowych o ograniczonym czasie trwania, uznawać licencje wydane przez państwo trzecie, które uprawniają posiadacza do korzystania z przywilejów wynikających z licencji PPL, SPL lub BPL, pod warunkiem że:

a) przed danym wydarzeniem organizator lotów zawodniczych lub lotów pokazowych dostarczy właściwemu organowi odpowiednie informacje wykazujące, jak zamierza zapewnić, by pilot został zaznajomiony z odpowiednimi informacjami dotyczącymi bezpieczeństwa i umiał odpowiednio zareagować w przypadku jakiegokolwiek ryzyka związanego z tymi lotami; oraz

b) wnioskodawca posiada odpowiednią licencję i orzeczenie lekarskie oraz związane z nimi uprawnienia lub kwalifikacje wydane zgodnie z załącznikiem 1 do konwencji chicagowskiej.

8. Niezależnie od przepisów określonych w powyższych ustępach państwa członkowskie mogą uznawać licencje PPL, SPL lub BPL wydane przez państwo trzecie zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku 1 do konwencji chicagowskiej na okres nie dłuższy niż 28 dni na rok kalendarzowy na potrzeby wykonania szczególnych zadań niezarobkowych, pod warunkiem że wnioskodawca:

   a) posiada odpowiednią licencję i orzeczenie lekarskie oraz związane z nimi uprawnienia lub kwalifikacje wydane zgodnie z załącznikiem 1 do konwencji chicagowskiej; oraz

   b) wykonał co najmniej jeden lot zapoznawczy w obecności wykwalifikowanego instruktora przed przystąpieniem do realizacji szczególnych zadań o ograniczonym czasie trwania.".

ZAŁĄCZNIK IV

W załączniku VI do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt ARA.GEN.305 dodaje się lit. ca) w brzmieniu:

„ca) niezależnie od przepisów lit. c), w odniesieniu do organizacji, które prowadzą wyłącznie szkolenia do licencji LAPL, PPL, SPL lub BPL i towarzyszących uprawnień, upoważnień i certyfikatów, stosuje się cykl planowania nadzoru nieprzekraczający 48 miesięcy. Cykl planowania nadzoru zostaje skrócony, jeżeli istnieją dowody na to, że wyniki w zakresie bezpieczeństwa osiągane przez organizację uległy pogorszeniu.

Cykl planowania nadzoru może zostać wydłużony do maksymalnie 72 miesięcy, jeśli właściwy organ stwierdzi, że w ciągu poprzednich 48 miesięcy:

1) organizacja wykazała się skuteczną identyfikacją zagrożeń bezpieczeństwa lotniczego i skutecznym zarządzaniem powiązanym ryzykiem, jak wskazują wyniki rocznego przeglądu zgodnie z ORA.GEN.200 lit. c);

2) organizacja niezmiennie utrzymywała kontrolę nad wszystkimi zmianami zgodnie z ORA.GEN.130, co potwierdzają wyniki rocznego przeglądu zgodnie z ORA.GEN.200 lit. c);

3) nie stwierdzono nieprawidłowości poziomu 1; oraz

4) wszystkie działania naprawcze zostały wdrożone w terminie zaakceptowanym lub przedłużonym przez właściwy organ zgodnie z ARA.GEN.350 lit. d) pkt 2.";

2) w pkt ARA.FCL.200 dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) Dokonywanie wpisów do licencji przez instruktorów. Przed upoważnieniem określonych instruktorów do przedłużania uprawnień na klasę samolotów jednosilnikowych tłokowych lub motoszybowców turystycznych, właściwy organ musi opracować odpowiednie procedury.";

3) dodaje się pkt ARA.MED.330 w brzmieniu:

„ARA.MED.330 Szczególne okoliczności medyczne

a) W przypadku zidentyfikowania nowych technologii medycznych, leków lub procedur, które mogą uzasadniać uznanie za sprawnych wnioskodawców, którzy w innym przypadku zostaliby uznani za osoby niespełniające wymagań, można przeprowadzić badania w celu zebrania dowodów na bezpieczne wykonywanie przywilejów wynikających z licencji.

b) W celu podjęcia takich badań właściwy organ, we współpracy z co najmniej jednym innym właściwym organem, może opracować protokół ocen lekarskich, na podstawie którego te właściwe organy mogą wydać określoną liczbę orzeczeń lekarskich dla pilotów, zawierających stosowne ograniczenia, oraz dokonać weryfikacji takiego protokołu.

c) Centra medycyny lotniczej i lekarze orzecznicy medycyny lotniczej mogą wydawać orzeczenia lekarskie w oparciu o protokół badań, wyłącznie jeśli otrzymają takie instrukcje od właściwego organu.

d) Protokół jest uzgadniany między zainteresowanymi właściwymi organami i zawiera przynajmniej:

1) ocenę ryzyka;

2) przegląd literatury i ocenę w celu dostarczenia dowodów, że wydanie orzeczenia lekarskiego w oparciu o protokół badania nie będzie stanowiło zagrożenia dla bezpiecznego wykonywania przywilejów wynikających z licencji;

3) szczegółowe kryteria wyboru pilotów, którzy mają zostać poddani procedurze określonej w protokole;

4) ograniczenia, które zostaną wpisane do orzeczenia lekarskiego;

5) procedury monitorowania, które mają zostać wdrożone przez zainteresowane właściwe organy;

6) określenie punktów końcowych do celów zakończenia stosowania protokołu.

e) Protokół musi być zgodny ze stosownymi zasadami etycznymi.

f) Korzystanie z przywilejów wynikających z licencji przez posiadaczy licencji, którym orzeczenie lekarskie wydano w oparciu o protokół, jest ograniczone do lotów na statkach powietrznych zarejestrowanych w państwach członkowskich uczestniczących w stosowaniu protokołu badania. Informację o takim ograniczeniu umieszcza się na orzeczeniu lekarskim.

g) Uczestniczące właściwe organy:

1) dostarczają Agencji:

(i) protokół badania przed rozpoczęciem jego stosowania;

(ii) szczegółowe dane i kwalifikacje wyznaczonego punktu kontaktowego w każdym z uczestniczących właściwych organów;

(iii) udokumentowane sprawozdania z regularnie przeprowadzanych ocen skuteczności protokołu;

2) przed rozpoczęciem stosowania protokołu dostarczają centrom medycyny lotniczej i lekarzom orzecznikom medycyny lotniczej, działającym w granicach ich jurysdykcji, szczegółowe dane na temat protokołu, w celach informacyjnych.";

4) dodatek I otrzymuje brzmienie:

„Dodatek I

Licencja załogi lotniczej

Licencje wydawane załodze lotniczej przez państwo członkowskie zgodnie z częścią FCL muszą być zgodne z następującą specyfikacją:

a) Treść. Podany numer punktu musi być zawsze wydrukowany w połączeniu z nagłówkiem danego punktu. Punkty I–XI mają charakter stały, a punkty XII–XIV mają charakter zmienny i mogą zostać ujęte w oddzielnej lub dającej się odłączyć części głównego formularza. Każda oddzielna lub dająca się odłączyć część musi być wyraźnie oznaczona jako część licencji.

1) Punkty stałe:

(I) państwo wydania licencji;

(II) tytuł licencji;

(III) numer seryjny licencji rozpoczynający się od określenia kraju wydania licencji za pomocą kodu państwa wg ONZ, po którym następuje »FCL« i kod składający się z cyfr arabskich lub liter alfabetu łacińskiego;

(IV) nazwisko i imię posiadacza (zapisane alfabetem łacińskim, również wtedy, gdy w języku narodowym danego kraju używa się alfabetu innego niż łaciński);

(IVa) data urodzenia;

(V) adres posiadacza;

(VI) narodowość posiadacza;

(VII) podpis posiadacza;

(VIII) właściwy organ i, jeśli jest to konieczne, warunki wydania licencji;

(IX) poświadczenie ważności oraz wydane posiadaczowi upoważnienie do korzystania z przyznanych uprawnień;

(X) podpis urzędnika wydającego licencję i data wydania; oraz

(XI) odcisk pieczęci lub stempla właściwego organu.

2) Punkty zmienne:

(XII) uprawnienia, certyfikaty i upoważnienia: klasa, typ, uprawnienia instruktorskie itd., opatrzone datą wygaśnięcia. Uprawnienia radiotelefoniczne (RT) mogą zostać uwzględnione na formularzu licencji lub w oddzielnym certyfikacie;

(XIII) uwagi: tj. specjalne wpisy dotyczące ograniczeń i uprawnień uzupełniających związanych z przywilejami, w tym uprawnienia uzupełniające w zakresie biegłości językowej oraz uprawnienia w zakresie statku powietrznego zgodnego z załącznikiem II w przypadkach jego wykorzystywania do lotniczych przewozów zarobkowych; oraz

(XIV) wszelkie inne informacje wymagane przez właściwy organ (np. miejsce urodzenia/pochodzenia).

b) Materiał. Papier lub inny wykorzystywany materiał musi uniemożliwiać wprowadzanie jakichkolwiek zmian lub usunięcie wpisu lub umożliwiać łatwe rozpoznanie wprowadzonych zmian lub usuniętych fragmentów. W celu dodania lub usunięcia wpisu na formularzu wymagane jest uzyskanie wyraźnego upoważnienia od właściwego organu.

c) Język. Licencja musi być sporządzona w języku(-ach) narodowym(-ych), języku angielskim i innych językach uznanych przez właściwy organ za odpowiednie.

Strona tytułowa.

Nazwa i logo właściwego organu (W języku angielskim i w języku(-ach) określonym(-ch) przez właściwy organ) UNIA EUROPEJSKA (Wyłącznie w języku angielskim) LICENCJA ZAŁOGI LOTNICZEJ (W języku angielskim i w języku(-ach) określonym(-ch) przez właściwy organ) wydana zgodnie z częścią FCL Niniejsza licencja jest zgodna z normami ICAO, z wyjątkiem przywilejów wynikających z licencji LAPL i z uprawnienia EIR. (W języku angielskim i w języku(-ach) określonym(-ch) przez właściwy organ) Formularz 141 EASA Wydanie 2		Wymagania W przypadku państw spoza UE słowa »Unia Europejska« należy skreślić. Wymiary każdej strony odpowiadają jednej ósmej strony A4.

Strona 2

I	**Państwo wydania licencji**		Wymagania
III	**Numer licencji**		Numer seryjny licencji zawsze rozpoczyna się od określenia kraju wydania licencji za pomocą kodu państwa wg ONZ, po którym następuje »FCL«.
IV	**Nazwisko i imię posiadacza**		
IVa	**Data urodzenia** (zob. instrukcje)		Należy użyć standardowego formatu daty, tj. dd/mm/rrrr.
XIV	**Miejsce urodzenia**		
V	**Adres posiadacza:** Ulica, miejscowość, rejon, kod pocztowy		
VI	**Obywatelstwo**		
VII	**Podpis posiadacza**		
VIII	**Właściwy organ wydający licencję** Np. niniejsza licencja CPL(A) została wydana na podstawie licencji ATPL wydanej przez ..... (państwo trzecie)		
X	**Podpis urzędnika wydającego licencję i data wydania**		
XI	**Odcisk pieczęci lub stempla właściwego organu wydającego licencję**		

Strona 3

II	**Tytuł licencji, data pierwszego wydania oraz kod państwa**		Stosowane skróty muszą być zgodne z częścią FCL (np. PPL(H), ATPL(A) itp.). Należy użyć standardowego formatu daty, tj. dd/mm/rrrr.
IX	**Ważność:** Posiadacz licencji może korzystać z przywilejów wynikających z licencji, wyłącznie jeśli posiada on ważne orzeczenie lekarskie wymagane w przypadku danych przywilejów. Posiadacz licencji zobowiązany jest nosić przy sobie dokument ze zdjęciem umożliwiający identyfikację posiadacza licencji.		Nie określa się konkretnego rodzaju dokumentu, przy czym paszport powinien być wystarczającym dokumentem, jeśli posiadacz licencji przebywa poza państwem wydania licencji.
XII	**Uprawnienia radiotelefoniczne:** Posiadacz niniejszej licencji ma wiedzę i umiejętności w zakresie obsługi urządzeń RT na pokładzie statku powietrznego w ..... (podać język(-i)).		
XIII	**Uwagi:** Biegłość językowa: (język(-i)/poziom/data ważności)		W tym miejscu należy podać wszystkie dodatkowe wymagane informacje dotyczące licencjonowania oraz przywileje ustanowione na mocy dyrektyw/rozporządzeń ICAO, WE lub UE. Należy uwzględnić uprawnienie(-a) uzupełniające w zakresie biegłości językowej, poziom biegłości językowej i datę ważności. W przypadku LAPL: licencja LAPL nie została wydana zgodnie z normami ICAO.

Dodatkowe strony — Wymagania:

Strony 1, 2, i 3 licencji muszą być zgodne z formatem określonym we wzorze przedstawionym w niniejszym punkcie. Właściwy organ dołącza dodatkowe dostosowane do indywidualnych potrzeb strony zawierające tabele przynajmniej z następującymi informacjami:

— uprawnienia, certyfikaty, upoważnienia, uprawnienia uzupełniające i przywileje,

— daty wygaśnięcia uprawnień oraz przywilejów wynikających z uprawnień instruktorskich i upoważnień egzaminatora,

— daty badań lub sprawdzianów,

— uwagi i ograniczenia (ograniczenia operacyjne),

— pola przewidziane na numer uprawnienia/upoważnienia i podpis instruktora lub egzaminatora, stosownie do przypadku,

— skróty.

Te dodatkowe strony są przeznaczone do użytku przez właściwy organ lub specjalnie upoważnionych w tym celu instruktorów lub egzaminatorów.

Wpisów dotyczących wydania po raz pierwszy uprawnień, upoważnień lub certyfikatów dokonuje właściwy organ. Wpisów o przedłużeniu lub wznowieniu uprawnień, upoważnień lub certyfikatów dokonuje właściwy organ lub specjalnie upoważnieni w tym celu instruktorzy lub egzaminatorzy.

Ograniczenia operacyjne wyszczególnia się w »Uwagach/Ograniczeniach« odnoszących się do danego ograniczonego przywileju, np. test umiejętności wykonywania lotów według wskazań przyrządów (IR) przeprowadzony z udziałem drugiego pilota, uprawnienia instruktażowe ograniczone do jednego typu statku powietrznego.

Uprawnienia, które nie są ważne, mogą zostać usunięte z licencji przez właściwy organ.”;;

5) w dodatku II punkt 9 instrukcji dotyczących standardowego wzoru świadectw dopuszczenia do pracy personelu pokładowego opracowanego przez EASA otrzymuje brzmienie:

„Punkt 9: Jeśli właściwy organ jest organem wydającym świadectwo, należy wpisać »właściwy organ« oraz odcisnąć oficjalną pieczęć, oficjalny stempel lub oficjalne logo. W takim przypadku w gestii właściwego organu pozostaje decyzja, czy odcisnąć swoją oficjalną pieczęć, swój oficjalny stempel lub swoje oficjalne logo również w punkcie 8.”.

ZAŁĄCZNIK V

W załączniku VII do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 w pkt ORA.GEN.200 dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) Nie naruszając przepisów lit. a), w organizacji prowadzącej szkolenia jedynie w zakresie licencji LAPL, PPL, SPL lub BPL i powiązanych uprawnień, upoważnień lub certyfikatów zarządzanie ryzykiem w zakresie bezpieczeństwa i monitorowanie zgodności, określone w lit. a) pkt 3 i 6, mogą być realizowane w drodze przeglądu organizacyjnego, który należy przeprowadzać co najmniej raz w każdym roku kalendarzowym. Organizacja bezzwłocznie powiadamia właściwy organ o wynikach tego przeglądu.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/446

z dnia 17 marca 2015 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 37/2010 w odniesieniu do substancji „selenian baru"

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]), w szczególności jego art. 14 w związku z art. 17,

uwzględniając opinię Europejskiej Agencji Leków wydaną przez Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Maksymalny limit pozostałości („MLP") substancji farmakologicznie czynnych przeznaczonych do stosowania w Unii w weterynaryjnych produktach leczniczych dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, bądź w produktach biobójczych stosowanych w produkcji zwierzęcej należy określać zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 470/2009.

(2) W załączniku do rozporządzenia Komisji (UE) nr 37/2010 ([2]) określono substancje farmakologicznie czynne i ich klasyfikację w odniesieniu do MLP w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego.

(3) Obecnie selenian baru jest wymieniony w tabeli 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 jako substancja dopuszczona do stosowania u bydła i owiec mająca status „MLP nie jest wymagany".

(4) Zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 470/2009 do Europejskiej Agencji Leków złożono wniosek o przegląd opinii w sprawie selenianu baru.

(5) Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych („CVMP") potwierdził swoje pierwotne zalecenie, zgodnie z którym nie ma potrzeby określania MLP dla selenianu baru w odniesieniu do bydła i owiec. Niemniej jednak Komitet stwierdził, że z uwagi na fakt, że wydalanie tej substancji i pozostałości selenu z miejsca wstrzyknięcia jest bardzo powolne, istnieje ryzyko, że spożycie tkanek z miejsca wstrzyknięcia doprowadzi do większego pobrania selenu niż ustalony bezpieczny poziom. A zatem w celu zapewnienia, by narażenie konsumentów na selen nie było wyższe niż ustalony górny tolerowany poziom spożycia, CVMP zalecił, aby selenian baru stosowany w weterynaryjnych produktach leczniczych nie był podawany w formie zastrzyku.

(6) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 470/2009 Europejska Agencja Leków powinna rozważyć zastosowanie MLP określonych dla substancji farmakologicznie czynnej w danym środku spożywczym w odniesieniu do innego środka spożywczego uzyskanego z tego samego gatunku lub MLP określonych dla substancji farmakologicznie czynnej u jednego lub większej liczby gatunków w odniesieniu do innych gatunków. Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych zalecił ekstrapolację obecnego statusu selenianu baru jako substancji, dla której „MLP nie jest wymagany" w odniesieniu do bydła i owiec, na wszystkie gatunki zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność.

(7) Należy zatem odpowiednio zmienić wpis dotyczący selenianu baru w tabeli 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 37/2010.

([1]) Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11.
([2]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 15 z 20.1.2010, s. 1).

(8) Zainteresowanym podmiotom należy zapewnić odpowiedni czas na wprowadzenie środków niezbędnych do zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

(9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 17 maja 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 marca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W tabeli 1 w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 wpis dotyczący substancji „selenian baru” otrzymuje brzmienie:

Substancja farmakologicznie czynna	Pozostałość znacznikowa	Gatunki zwierząt	MLP	Tkanki docelowe	Inne przepisy (na podstawie art. 14 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 470/2009)	Klasyfikacja terapeutyczna
„Selenian baru	NIE DOTYCZY	Wszystkie gatunki zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność	MLP nie jest wymagany	NIE DOTYCZY	Nie do podawania przez wstrzykiwanie	Przewód pokarmowy i metabolizm/suplementy mineralne”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/447

z dnia 17 marca 2015 r.

w sprawie podziału między „dostawy" i „sprzedaż bezpośrednią" krajowych kwot mlecznych ustalonych na rok 2014/2015 w załączniku IX do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku") ([1]), w szczególności jego art. 69 ust. 1 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ([2]) uchylono i zastąpiono rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 z dniem 1 stycznia 2014 r. Artykuł 230 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi jednakże że, w odniesieniu do systemu ograniczania produkcji mleka, część II tytuł I rozdział III sekcja III rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, jak również jego art. 55 i 85 oraz załączniki IX i X, są nadal stosowane do dnia 31 marca 2015 r.

(2) Artykuł 67 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że producenci mogą otrzymać jedną lub dwie kwoty indywidualne: jedną przeznaczoną na dostawy, a drugą – na sprzedaż bezpośrednią, przy czym konwersji z jednej kwoty do drugiej może dokonać wyłącznie właściwy organ państwa członkowskiego, na odpowiednio uzasadniony wniosek producenta.

(3) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 266/2014 ([3]) określono podział na „dostawy" i „sprzedaż bezpośrednią" w okresie od dnia 1 kwietnia 2013 r. do dnia 31 marca 2014 r. dla wszystkich państw członkowskich.

(4) Zgodnie z art. 25 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 595/2004 ([4]) państwa członkowskie zgłosiły Komisji ilości ostatecznie przeliczone na wniosek producentów na indywidualne kwoty dostaw i indywidualne kwoty sprzedaży bezpośredniej.

(5) Należy zatem ustanowić podział między „dostawy" i „sprzedaż bezpośrednią" krajowych kwot mających zastosowanie w okresie od dnia 1 kwietnia 2014 r. do dnia 31 marca 2015 r. ustalonych w pkt 1 załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

(6) Na podstawie art. 69 ust. 1 w związku z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 Komisja musiała postępować zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 tego rozporządzenia. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013 odpowiednią procedurą jest procedura sprawdzająca, o której mowa w art. 229 ust. 2 tego rozporządzenia.

(7) Uwzględniając fakt, że podział między „dostawy" i „sprzedaż bezpośrednią" jest wykorzystywany jako główny punkt odniesienia w ramach kontroli realizowanych na podstawie art. 19–22 rozporządzenia (WE) nr 595/2004 oraz na potrzeby rocznego kwestionariusza określonego w załączniku I do tego rozporządzenia, datę wygaśnięcia niniejszego rozporządzenia należy ustalić w taki sposób, aby przypadała ona po ostatnim możliwym terminie przeprowadzenia przedmiotowych kontroli.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

---

([1]) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

([3]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 266/2014 z dnia 14 marca 2014 r. w sprawie podziału między „dostawy" i „sprzedaż bezpośrednią" krajowych kwot mlecznych ustalonych na rok 2013/2014 w załączniku IX do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 76 z 15.3.2014, s. 31).

([4]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 595/2004 z dnia 30 marca 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 94 z 31.3.2004, s. 22).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do niniejszego rozporządzenia ustanawia się podział między „dostawy" i „sprzedaż bezpośrednią" krajowych kwot mających zastosowanie w okresie od dnia 1 kwietnia 2014 r. do dnia 31 marca 2015 r. ustalonych w załączniku IX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wygasa z dniem 30 września 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 marca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Państwa członkowskie	Dostawy (w tonach)	Sprzedaż bezpośrednia (w tonach)
Belgia	3 566 075,994	36 038,916
Bułgaria	981 934,239	67 583,377
Republika Czeska	2 910 127,559	25 017,298
Dania	4 847 759,582	149,891
Niemcy	30 229 156,242	89 772,508
Estonia	687 975,699	4 950,350
Irlandia	5 782 858,891	1 563,345
Grecja	878 297,757	1 317,000
Hiszpania	6 491 200,263	66 355,182
Francja	26 043 679,756	327 551,521
Chorwacja	698 376,994	66 623,006
Włochy	10 921 420,936	367 121,930
Cypr	155 022,240	636,552
Łotwa	770 138,701	10 993,997
Litwa	1 753 855,868	73 783,113
Luksemburg	292 166,310	588,000
Węgry	1 967 795,932	165 608,590
Malta	52 205,729	0,000
Niderlandy	11 972 757,363	77 735,292
Austria	2 911 286,952	81 441,536
Polska	9 923 889,074	131 907,982
Portugalia [1]	2 080 193,719	8 710,827
Rumunia	1 571 952,247	1 705 244,231
Słowenia	597 453,865	20 719,515
Słowacja	1 075 927,489	39 828,732
Finlandia [2]	2 615 170,922	4 657,981
Szwecja	3 589 229,658	4 800,000
Zjednoczone Królestwo	15 755 730,218	140 974,348

[1] Z wyjątkiem Madery.

[2] Kwota krajowa dla Finlandii, o której mowa w załączniku IX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i całkowita wielkość kwoty krajowej dla Finlandii, wskazanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia są różne w związku ze zwiększeniem kwoty o 784,683 tony w celu wyrównania ilości fińskim producentom „SLOM" na podstawie art. 67 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/448

z dnia 17 marca 2015 r.

ustanawiające szczególne przepisy dotyczące zdrowia zwierząt w odniesieniu do wprowadzania do Unii niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego z Japonii przeznaczonych na wystawę EXPO 2015 w Mediolanie

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ([1]), w szczególności jej art. 8 pkt 5 tiret trzecie, art. 9 ust. 2 lit. b) oraz art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Włochy będą gospodarzem wystawy światowej EXPO 2015, która odbędzie się w Mediolanie w dniach od 1 maja do 31 października 2015 r. Głównym tematem wystawy jest „Wyżywić planetę: energia do życia".

(2) Zezwolenie na wywóz produktów pochodzenia zwierzęcego do Unii przyznaje się państwom trzecim w oparciu o wymogi ustanowione w prawodawstwie unijnym, które uwzględniają kwestie zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego. Jednak nie wszystkie produkty pochodzenia zwierzęcego z państw, które biorą udział w wystawie EXPO 2015 w Mediolanie, są objęte zezwoleniem na wprowadzanie do Unii.

(3) Dlatego rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/329 ([2]) ustanowiono odstępstwa od wymagań zdrowotnych w odniesieniu do przywozu do Unii, aby zezwolić na wprowadzanie niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego wyłącznie w celu wykorzystania ich podczas EXPO 2015 w Mediolanie.

(4) Japonia nie figuruje w załączniku II do rozporządzenia Komisji (UE) nr 206/2010 ([3]) jako państwo trzecie, z którego dozwolone jest wprowadzanie do Unii świeżego mięsa świń domowych.

Japonia znajduje się w wykazie w części 2 załącznika II do decyzji Komisji 2007/777/WE ([4]) jako państwo trzecie, z którego dozwolone jest wprowadzanie do Unii niektórych produktów mięsnych oraz przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit uzyskanych ze świń domowych, pod warunkiem że poddano je specyficznej obróbce „B" określonej w części 4 tego załącznika.

(5) Japonia zwróciła się o zezwolenie na wprowadzenie do Unii, wyłącznie w celu wykorzystania podczas EXPO 2015 w Mediolanie, świeżego mięsa świń domowych i niektórych produktów mięsnych oraz przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit uzyskanych ze świń domowych, które zostały poddane niespecyficznej obróbce „A" określonej w części 4 załącznika II do decyzji 2007/777/WE.

(6) Uznaje się, że w odniesieniu do wspomnianych produktów pochodzenia zwierzęcego zapewniane są wystarczające gwarancje zdrowia zwierząt w związku z ich wprowadzeniem na teren wystawy EXPO 2015 w Mediolanie, jak określono w rozporządzeniu (UE) 2015/329, z następujących powodów. Japonia należycie informuje Światową Organizację Zdrowia Zwierząt o występowaniu ognisk chorób zwierząt. W Japonii nigdy nie odnotowano przypadku afrykańskiego pomoru świń. Księgosusz odnotowano w tym kraju ostatnio w 1922 r., chorobę pęcherzykową świń – w 1975 r., klasyczny pomór świń – w 1992 r., a pryszczycę – w 2010 r. Ponadto wymienione produkty spełniają wymogi Japonii w zakresie zdrowia publicznego i są w tym kraju zdatne do spożycia przez ludzi. Ponadto EXPO 2015 w Mediolanie jest wydarzeniem ograniczonym czasowo, a w rozporządzeniu (UE) 2015/329 przewiduje się rygorystyczne środki kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego, które

([1]) Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.

([2]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/329 z dnia 2 marca 2015 r. wprowadzające odstępstwo od przepisów unijnych dotyczących zdrowia ludzi i zwierząt w odniesieniu do wprowadzania do Unii Europejskiej żywności pochodzenia zwierzęcego przeznaczonej na EXPO 2015 w Mediolanie (Włochy) (Dz.U. L 58 z 3.3.2015, s. 52).

([3]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 206/2010 z dnia 12 marca 2010 r. ustanawiające wykazy krajów trzecich, ich terytoriów lub części, upoważnionych do wprowadzania do Unii Europejskiej niektórych zwierząt oraz świeżego mięsa, a także wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych (Dz.U. L 73 z 20.3.2010, s. 1)

([4]) Decyzja Komisji 2007/777/WE z dnia 29 listopada 2007 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz wzory świadectw na przywóz z krajów trzecich niektórych produktów mięsnych oraz przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit do spożycia przez ludzi i uchylająca decyzję 2005/432/WE (Dz.U. L 312 z 30.11.2007, s. 49).

nie są w pełni zgodne z wymogami zdrowotnymi Unii w zakresie przywozu. We wspomnianym rozporządzeniu wymaga się również, by wszystkie takie produkty były identyfikowalne na wszystkich etapach transportu, przechowywania, dostarczania i usuwania ich pozostałości lub odpadów, a także by produkty te można było wykorzystać jedynie do celów wystawy.

(7) Dlatego należy przewidzieć odstępstwo od wymogów rozporządzenia (UE) 2015/329 w odniesieniu do tranzytu i przechowywania. W związku z tym należy określić szczególne przywozowe świadectwo zdrowia zwierząt na potrzeby wprowadzania takich produktów. Pozostałe wymogi określone w wspomnianym rozporządzeniu powinny mieć jednak zastosowanie.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. O ile w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej, zastosowanie mają: rozporządzenie (UE) 2015/329 oraz środki nadzwyczajne przyjęte zgodnie z art. 53 lub 54 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]) i obowiązujące w okresie stosowania niniejszego rozporządzenia.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 lit. c) ppkt (i) i (ii) rozporządzenia (UE) 2015/329 do następujących produktów z Japonii należy dołączyć świadectwo weterynaryjne określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia:

a) świeże mięso świń domowych;

b) produkty mięsne oraz przetworzone żołądki, pęcherze i jelita uzyskane ze świń domowych, które zostały poddane niespecyficznej obróbce „A" określonej w części 4 załącznika II do decyzji 2007/777/WE;

c) żywność zawierająca produkty, o których mowa w lit. a) i b).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 2015 r. do dnia 31 października 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 marca 2015 r.

W imieniu Komisji

Jean-Claude JUNCKER

Przewodniczący

([1]) Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Wzór Jap POR EXPO Milano 2015

PAŃSTWO: **Świadectwo weterynaryjne dla UE**

Część I: Dane przesyłki

I.1. Nadawca Nazwa Adres Państwo Telefon		I.2. Numer referencyjny świadectwa	I.2.a. Numer referencyjny świadectwa w systemie TRACES
		I.3. Właściwy organ centralny	
		I.4. Właściwy organ lokalny	
I.5. Odbiorca Nazwa Adres Państwo Telefon		I.6. Osoba odpowiedzialna za przesyłkę w UE	
I.7. Państwo pochodzenia Kod ISO	I.8. Region pochodzenia Kod	I.9. Państwo przeznaczenia Kod ISO	I.10. Region przeznaczenia Kod
I.11. Miejsce pochodzenia Nazwa Numer zatwierdzenia Adres Państwo		I.12. Miejsce przeznaczenia Nazwa Numer zatwierdzenia Adres Kod pocztowy/Region	
I.13. Miejsce załadunku Adres Numer zatwierdzenia		I.14. Data wyjazdu	
I.15. Środek transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie Dokument		I.16. Punkt kontroli granicznej na granicy UE Nazwa Nr PKG I.17. Numer(-y) CITES	
I.18. Opis towaru		I.19. Kod towaru (kod HS)	
			I.20. Ilość
I.21. Temperatura produktów Otoczenia ☐ Schłodzone ☐ Zamrożone ☐			I.22. Łączna liczba opakowań
I.23. Nr plomby/kontenera/pojemnika			I.24. Rodzaj opakowań
I.25. Cel certyfikacji: Spożycie przez ludzi ☐			
		I.27. Przywóz lub dopuszczenie na terytorium UE ☐	
I.28. Oznakowanie towaru Gatunek (nazwa systematyczna) Rodzaj towaru Liczba opakowań Masa netto			

PAŃSTWO **Wzór Jap POR EXPO Milano 2015**

II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.

Część II: Zaświadczenie

II.1. Poświadczenie zdrowia zwierząt

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii/urzędowy inspektor Japonii, niniejszym zaświadczam, że świeże mięso oraz produkty mięsne i przetworzone żołądki, pęcherze i jelita ze świeżego mięsa, a także żywność zawierająca te produkty, opisane w części I:

II.1.1. zostały uzyskane w Japonii, która w dniu wydania niniejszego świadectwa:

a) była od 12 miesięcy wolna od pryszczycy, księgosuszu, afrykańskiego pomoru świń, klasycznego pomoru świń i choroby pęcherzykowej świń; oraz

b) w okresie ostatnich 12 miesięcy nie przeprowadzano w Japonii żadnych szczepień przeciw tym chorobom, a przywóz na to terytorium zwierząt gospodarskich zaszczepionych przeciw tym chorobom jest zabroniony;

II.1.2. zostały uzyskane ze zwierząt, które:

([1]) [pozostawały w Japonii od urodzenia;]

([1]) albo [pozostawały w Japonii przez co najmniej ostatnie trzy miesiące przed ubojem;]

II.1.3. zostały uzyskane ze zwierząt pochodzących z gospodarstw:

a) w których żadne z przebywających tam zwierząt nie zostało zaszczepione przeciw chorobom, o których mowa w pkt II.1.1;

b) w których i wokół których, na obszarze o promieniu 10 km, nie było przypadku/ogniska chorób, o których mowa w pkt II.1.1 w okresie poprzedzających 40 dni;

c) które nie są objęte zakazem podyktowanym wystąpieniem ogniska brucelozy świń w okresie poprzedzających sześciu tygodni;

II.1.4. zostały uzyskane ze zwierząt, które:

a) od urodzenia pozostawały odseparowane od dzikich zwierząt parzystokopytnych;

b) zostały przetransportowane z gospodarstw pojazdami, które zostały oczyszczone i zdezynfekowane przed załadunkiem, do zatwierdzonej rzeźni i nie miały kontaktu z innymi zwierzętami niespełniającymi warunków określonych w pkt II.1.1, II.1.2 oraz II.1.3;

c) w rzeźni przeszły badanie przedubojowe w okresie 24 godzin poprzedzających ubój, a w szczególności nie stwierdzono u nich objawów chorób, o których mowa w pkt II.1.1; oraz

d) zostały poddane ubojowi w dniu ..... (dd/mm/rrrr);

II.1.5. zostały uzyskane w zakładzie, wokół którego w promieniu 10 km nie było przypadku/ogniska chorób, o których mowa w pkt II.1.1 w okresie poprzedzających 40 dni;

II.1.6. zostały uzyskane i przetworzone bez kontaktu z innym mięsem niespełniającym warunków ustanowionych w niniejszym świadectwie.

Uwagi

Niniejsze świadectwo przeznaczone jest dla świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym mięsa mielonego, świń domowych (*Sus scrofa*).

Świeże mięso oznacza wszystkie części zwierząt, świeże, schłodzone lub mrożone, nadające się do spożycia przez ludzi.

Część I:

— Rubryka I.8: podać kod terytorium zgodnie z wykazem w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010.

— Rubryka I.11: miejsce pochodzenia: nazwa i adres zakładu wysyłki.

— Rubryka I.15: podać numer rejestracyjny (wagony kolejowe lub kontener i samochody ciężarowe), numer lotu (samolot) albo nazwę (statek). W przypadku wyładunku i ponownego załadunku wysyłający zgłasza ten fakt w punkcie kontroli granicznej, w którym następuje przekroczenie granicy Unii.

— Rubryka I.19: podać właściwy kod HS: 02.03, 02.06, 02.09, 05.04, 15.01, 16.01, 16.02, 19.02 lub 19.05.

— Rubryka I.20: podać całkowitą masę brutto oraz całkowitą masę netto.

— Rubryka I.23: w przypadku transportu w kontenerach lub skrzyniach podać numer kontenera i numer plomby (w stosownych przypadkach).

— Rubryka I.28: *Rodzaj towaru*: Wpisać: „świeże mięso”, „produkty mięsne”, „przetworzone żołądki”, „przetworzone pęcherze”, „przetworzone jelita” lub „żywność zawierająca świeże mięso, produkty mięsne, przetworzone żołądki, pęcherze lub jelita ze świeżego mięsa”.

PAŃSTWO **Wzór Jap POR EXPO Milano 2015**

II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.

Część II:

([1]) Niepotrzebne skreślić.

Kolor podpisu musi różnić się od koloru druku. Ta sama zasada stosuje się do pieczęci innych niż pieczęci tłoczone lub znaki wodne.

Urzędowy lekarz weterynarii lub urzędowy inspektor

Imię i nazwisko (wielkimi literami): Kwalifikacje i tytuł:

Data: Podpis:

Pieczęć:

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/449

z dnia 17 marca 2015 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ([1]),

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ([2]), w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

(2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 marca 2015 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

([1]) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.
([2]) Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich (1)	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	EG	65,8
	IL	94,1
	MA	88,9
	TR	87,7
	ZZ	84,1
0707 00 05	JO	229,9
	MA	179,7
	TR	183,2
	ZZ	197,6
0709 93 10	MA	106,7
	TR	184,0
	ZZ	145,4
0805 10 20	EG	46,7
	IL	71,3
	MA	54,4
	TN	57,0
	TR	68,2
	ZZ	59,5
0805 50 10	TR	48,1
	ZZ	48,1
0808 10 80	AR	94,0
	BR	70,9
	CA	81,0
	CL	107,2
	CN	97,0
	MK	27,7
	US	176,0
	ZZ	93,4
0808 30 90	AR	108,2
	CL	146,7
	US	124,8
	ZA	99,5
	ZZ	119,8

(1) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ" odpowiada „innym pochodzeniom".

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/450

z dnia 16 marca 2015 r.

ustanawiająca wymagania dotyczące testów przeprowadzanych w państwach członkowskich, które zostają włączone do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) lub które zasadniczo zmieniają bezpośrednio powiązane systemy krajowe

(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 1612)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ([1]), w szczególności jego art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 1, art. 20 ust. 3, art. 22 lit. a), art. 36 ust. 4 oraz art. 37 ust. 7,

uwzględniając decyzję Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ([2]), w szczególności jej art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 1, art. 20 ust. 4, art. 22 lit. a), art. 51 ust. 4 oraz art. 52 ust. 7,

po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) System informacyjny Schengen został ustanowiony na mocy postanowień tytułu IV konwencji wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach ([3]). System ten stanowił podstawowe narzędzie do stosowania przepisów dorobku Schengen włączonego do ram prawnych Unii.

(2) W dniu 9 kwietnia 2013 r., wraz z rozpoczęciem obowiązywania rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji 2007/533/WSiSW, system informacyjny Schengen został zastąpiony systemem informacyjnym Schengen drugiej generacji (SIS II). SIS II stanowi – podobnie jak poprzedzający go system – istotny czynnik na rzecz znoszenia kontroli na granicach wewnętrznych, a ponadto w decydujący sposób przyczynia się do zachowania wysokiego poziomu bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

(3) Struktura techniczna SIS II obejmuje system centralny (centralny SIS II), aplikacje krajowe oraz infrastrukturę łączności między centralnym SIS II i aplikacjami krajowymi.

(4) Koniecznym było w i dalszym ciągu konieczne jest przeprowadzanie testów w celu dokonania oceny, czy SIS II może funkcjonować zgodnie z wymaganiami technicznymi i funkcjonalnymi określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1987/2006 i w decyzji 2007/533/WSiSW.

(5) Wymagania dotyczące testów, które mają zastosowanie do głównych faz badania technicznego rozwoju SIS II, zostały określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 189/2008 ([4]) oraz decyzji Rady 2008/173/WSiSW ([5]), jak również w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1104/2008 ([6]) i w decyzji Rady 2008/839/WSiSW ([7]). W wymienionych instrumentach określono podstawowe wymagania i organizację testów centralnego systemu SIS II,

([1]) Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4.
([2]) Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63.
([3]) Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.
([4]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 189/2008 z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie testów systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 57 z 1.3.2008, s. 1).
([5]) Decyzja Rady 2008/173/WSiSW z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie testów systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 57 z 1.3.2008, s. 14).
([6]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1104/2008 z dnia 24 października 2008 r. w sprawie migracji z systemu informacyjnego Schengen (SIS 1+) do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 1).
([7]) Decyzja Rady 2008/839/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie migracji z systemu informacyjnego Schengen (SIS 1+) do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 43).

krajowych systemów SIS II, interakcji między nimi, jak również testów dotyczących infrastruktury łączności. W związku z tym, że instrumenty te dotyczyły technicznego rozwoju SIS II, wyczerpały one swoje skutki prawne wraz z rozpoczęciem funkcjonowania SIS II w dniu 9 kwietnia 2013 r. Rozporządzenie (WE) nr 1104/2008 i decyzja 2008/839/WSiSW wygasły dnia 8 maja 2013 r., a ponadto zostały uchylone odpowiednio rozporządzeniem Rady (UE) nr 1273/2012 ([1]) i rozporządzeniem Rady (UE) nr 1272/2012 ([2]). Wniosek dotyczący uchylenia rozporządzenia (WE) nr 189/2008 i decyzji 2008/173/WE złożono w 2014 r. ([3]).

(6) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 189/2008, decyzji 2008/173/WSiSW, rozporządzenia (WE) nr 1104/2008 i decyzji 2008/839/WSiSW państwa członkowskie migrujące z systemu SIS 1+ do systemu SIS II miały obowiązek przeprowadzenia testów infrastruktury łączności, testów zgodności systemów krajowych, testów kompleksowych oraz testów wymiany informacji uzupełniających. Pomyślne zakończenie testowania centralnego systemu SIS II, testów zgodności systemów krajowych oraz testów związanych z infrastrukturą łączności było niezbędnym warunkiem do rozpoczęcia realizacji testu kompleksowego. Niezbędnym warunkiem dla zastosowania rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji 2007/533/WSiSW było oświadczenie Komisji o pomyślnym zakończeniu testu kompleksowego.

(7) W świetle rozszerzenia Unii, a przede wszystkim rozszerzenia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, niezbędne jest określenie testów, które wykażą gotowość techniczną poszczególnych państw członkowskich do połączenia się z systemem SIS II. Dla wzmocnienia pewności prawa konieczne jest zdefiniowanie wymagań dotyczących testów. Testy te powinny dowieść, że dane państwo członkowskie może dokonywać wymiany informacji uzupełniających, jego krajowy system jest w pełni zgodny z centralnym SIS II, że jest ono w stanie wprowadzać, aktualizować, usuwać i przeszukiwać dane, załączać fotografie i odciski palców wymaganej jakości oraz przetwarzać dane dotyczące przywłaszczenia tożsamości.

(8) Państwa członkowskie, które zamierzają dokonać znaczącej zmiany w swoich systemach krajowych SIS II (N.SIS II) lub aplikacjach SIRENE, jak stanowi rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 i decyzja 2007/533/WSiSW, również powinny zostać poddane testom, określonym przez organ zarządzający, i wykazać pełną zgodność z centralnym SIS II lub wykazać zdolność do wymiany informacji uzupełniających. Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji 2007/533/WSiSW w połączeniu z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 ([4]) uprawnienia organu zarządzającego nadano Europejskiej Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości.

(9) Biorąc pod uwagę zasadę, w myśl której do wszystkich państw członkowskich zastosowanie powinny mieć te same wymagania techniczne, wskazane jest zastosowanie w przypadku państw członkowskich planujących podłączenie do SIS II tych samych faz testów, które musiały zostać przeprowadzone w państwach członkowskich migrujących z SIS 1+ do SIS II.

(10) Należy również skorzystać z doświadczeń zgromadzonych na etapie rozwoju SIS II i dodać testy, których wprawdzie nie przewidziano w żadnych instrumentach prawnych, lecz które zostały dodane przez państwa członkowskie działające w ramach organów przygotowawczych Rady, w szczególności testy dotyczące wymiany formularzy SIRENE.

(11) Testy powinny być organizowane, definiowane i przeprowadzane przez organ zarządzający, przy wsparciu państw członkowskich.

(12) Ze względu na fakt, że rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 stanowi rozwinięcie dorobku Schengen, zgodnie z art. 5 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania pismem z dnia 15 czerwca 2007 r. notyfikowała transpozycję tego dorobku do swojego prawa krajowego. Dania uczestniczy w decyzji Rady 2007/533/WSiSW. W związku z powyższym ma ona obowiązek wprowadzenia w życie przepisów niniejszej decyzji.

(13) Zjednoczone Królestwo uczestniczy w niniejszej decyzji w zakresie, w jakim nie dotyczy ona wymiany informacji uzupełniających w związku z art. 24 i 25 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006, zgodnie z art. 5 Protokołu w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz z art. 8 ust. 2 decyzji Rady 2000/365/WE ([5]).

([1]) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1273/2012 z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie migracji z systemu informacyjnego Schengen (SIS 1+) do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 359 z 29.12.2012, s. 32).

([2]) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1272/2012 z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie migracji z systemu informacyjnego Schengen (SIS 1+) do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 359 z 29.12.2012, s. 21).

([3]) COM(2014) 713 final oraz COM(2014) 714 final.

([4]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 z dnia 25 października 2011 r. ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 286 z 1.11.2011, s. 1).

([5]) Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

(14) Irlandia uczestniczy w niniejszej decyzji w zakresie, w jakim nie dotyczy ona wymiany informacji uzupełniających w związku z art. 24 i 25 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006, zgodnie z art. 5 Protokołu w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz z art. 6 ust. 2 decyzji Rady 2002/192/WE ([1]).

(15) W odniesieniu do Cypru niniejsza decyzja stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.

(16) W odniesieniu do Chorwacji niniejsza decyzja stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2012 r.

(17) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej, Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ([2]), które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt G decyzji Rady 1999/437/WE ([3]).

(18) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy zawartej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ([4]), które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt G decyzji 1999/437/WE w związku z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/860/WE ([5]).

(19) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozszerzenie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu protokołu podpisanego między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ([6]), które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt G decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ([7]).

(20) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu powołanego na mocy art. 51 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i art. 67 decyzji 2007/533/WSiSW,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

(1) Przed włączeniem do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) państwa członkowskie przeprowadzają testy i poddają się procedurze testów, które określono w załączniku do niniejszej decyzji.

(2) Państwa członkowskie, które zamierzają dokonać znaczącej zmiany w swoich systemach N.SIS II lub aplikacjach SIRENE, zwracają się organu zarządzającego z wnioskiem o określenie, które testy – spośród testów określonych w załączniku do niniejszej decyzji – muszą zostać przeprowadzone, a następnie poddają się procedurze testów określonej w załączniku do niniejszej decyzji. Zainteresowane państwa członkowskie nie wdrażają zmian przed pomyślnym zakończeniem testów.

([1]) Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).
([2]) Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.
([3]) Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).
([4]) Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.
([5]) Decyzja Rady 2004/860/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych postanowień Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 370 z 17.12.2004, s. 78).
([6]) Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.
([7]) Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2015 r.

W imieniu Komisji
Dimitris AVRAMOPOULOS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„TESTY SIS II

1. CELE

Testy SIS II, których wykaz znajduje się poniżej, służą wykazaniu, że krajowy system (N.SIS II), infrastruktura łączności i interakcje między centralnym SIS II (C.SIS II) a systemami N.SIS II funkcjonują zgodnie z wymaganiami technicznymi i funkcjonalnymi określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1987/2006 i w decyzji 2007/533/WSiSW.

Ponadto wspomniane testy SIS II mają również wykazać, że N.SIS II, infrastruktura łączności i interakcje między C.SIS II a N.SIS II mogą funkcjonować zgodnie z wymaganiami niefunkcjonalnymi, takimi jak odporność, dostępność i wydajność, określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1987/2006 i w decyzji 2007/533/WSiSW.

2. PRZEBIEG, SZCZEGÓŁOWY ZAKRES I ORGANIZACJA TESTÓW SIS II

Poniżej przedstawiono przebieg testów, ich cel, zakres (w zależności od wdrożenia na szczeblu krajowym) i sposób organizacji.

2.1. W pierwszej fazie testów przewidziano testy łączności, podczas których badana jest łączność i odporność infrastruktury łączności SIS II.

2.2. W drugiej fazie testów przewidziano testy zgodności systemów krajowych, podczas których badana jest zgodność N.SIS II ze specyfikacjami opisanymi w wersji referencyjnej dokumentu kontroli interfejsu (ICD).

2.3. W trzeciej fazie testów przewidziano **testy** lokalnych interfejsów krajowych (**LNI**)/ rezerwowych lokalnych interfejsów krajowych (**BLNI**), podczas których badana jest łączność i odporność infrastruktury łączności SIS II, na potrzeby sprawdzenia poprawności funkcjonowania i odporności N.SIS II w tle LNI oraz BLNI, jeżeli państwo członkowskie dysponuje BLNI.

2.4. W czwartej fazie testów przewidziano testy globalne, podczas których badane jest prawidłowe funkcjonowanie N.SIS II w kontekście obowiązującej specyfikacji ICD, w podobnych warunkach oraz z udziałem innych państw podłączonych do SIS II, jak to ma miejsce podczas codziennego funkcjonowania. Testy podzielono na dwa odrębne etapy:

2.4.1. Testy państwa członkowskiego

Podczas tej fazy testów wszystkie państwa członkowskie, które są już podłączone do SIS II, muszą wykazać, że są w stanie wykorzystywać komunikaty pochodzące z przystępującego państwa członkowskiego. Przepływ danych przystępującego państwa członkowskiego może zostać wygenerowany z zastosowaniem symulatorów.

2.4.2. Testy kompleksowe

Podczas tej fazy testowany system (SUT) zostanie skonfrontowany z przepływem danych (nominalny, napięty oraz o wartościach najwyższych) jakiego można oczekiwać w warunkach normalnej eksploatacji. Państwa członkowskie (z wyjątkiem państwa poddawanego testowi) są zastępowane symulatorami. Celem tej fazy jest dopilnowanie, aby SUT mógł wykorzystywać i przetwarzać wszystkie napływające komunikaty i realizować normalne czynności, w tym sprawdzenie odporności.

2.5. Piątym etapem testów są testy ITSM, podczas których sprawdzona zostanie organizacja zarządzania usługami informatycznymi, w tym procedury operacji i łączności za pośrednictwem systemów łączności, takich jak SIS II SPoC mail, eOPM, SM7.

2.6. Szósty etap testów to testy łączności SIRENE, podczas których sprawdzona zostanie łączność i odporność infrastruktury SIRENE oraz skontrolowane zostanie podstawowe funkcjonowanie skrzynek poczty elektronicznej za pośrednictwem symulacji podstawowego przepływu danych.

2.7. Siódmy etap testów to testy funkcjonalne SIRENE, podczas których sprawdzane będzie funkcjonowanie krajowych rozwiązań technicznych SIRENE oraz wymiana informacji między biurami SIRENE za pośrednictwem formularzy przesyłanych z wykorzystaniem infrastruktury poczty elektronicznej SIRENE – zgodnie ze specyfikacjami określonymi w podręczniku SIRENE ustanowionym decyzją wykonawczą (UE) 2015/219 [1] – w celu wprowadzania, modyfikowania, dodawania zastrzeżeń, usuwania powiązanych wpisów w SIS II oraz załączania/ usuwania istotnych informacji uzupełniających dotyczących wpisów SIS II.

[1] Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/219 z dnia 29 stycznia 2015 r. zastępująca załącznik do decyzji wykonawczej 2013/115/UE w sprawie przyjęcia podręcznika SIRENE i innych środków wykonawczych dla systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 44 z 18.2.2015, s. 75).

Można przewidzieć inne rodzaje testów, w zależności od ram prawnych w danym państwie członkowskim zamierzającym podłączyć się do SIS II.

2.8. Koordynacja testów

Koordynowaniem wszystkich testów, jako organ zarządzający, zajmuje się Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA); eu-LISA sporządza specyfikacje na potrzeby testów, harmonogramy testów oraz przygotowuje ostateczne wyniki testów. Ponadto określi ona, sklasyfikuje i opisze wszelkie napotkane problemy, a także zaproponuje możliwe rozwiązania.

Państwa członkowskie będą wspierać agencję eu-LISA w realizacji wszystkich zadań związanych z przeprowadzaniem testów.

2.9. Dokumentacja testów

Agencja eu-LISA określi szczegółowe specyfikacje na potrzeby testów. Udostępni ona zaangażowanym państwom członkowskim wstępną i ostateczną wersję specyfikacji na potrzeby testów.

2.10. Przeprowadzenie testów

Agencja eu-LISA przeprowadzi testy razem z zaangażowanym państwem członkowskim i innymi właściwymi zainteresowanymi stronami na podstawie specyfikacji na potrzeby testów oraz zgodnie z harmonogramem określonym wspólnie z ekspertami danego państwa członkowskiego, a następnie wykaże, że osiągnięte zostały przewidywane wyniki testów, zgodnie z założeniami specyfikacji na potrzeby testów. Agencja eu-LISA stworzy środowisko testowe C.SIS II na potrzeby testów, w tym testów funkcjonalnych SIRENE, w którym przeprowadzane mogą być testy funkcjonalne SIRENE oraz powiązane z nimi zmiany wpisów.

2.11. Akceptacja testów

Ocena testu przeprowadzonego dla danego państwa członkowskiego może być następująca: »pozytywna«, »pozytywna z zastrzeżeniem«, »niejednoznaczna«, »negatywna« lub »nie przeprowadzono testu«/»nie dotyczy«.

a) Ocena »pozytywna«:

   (i) bieżące wyniki są zgodne z założeniami określonymi w opisie »przewidywanych wyników«;

   (ii) spełniono wszystkie założenia i zrealizowano plan testów;

   (iii) żadne z kryteriów nie wskazuje na niejednoznaczne wyniki.

b) Ocena »pozytywna z zastrzeżeniem«

   Założenia określone w lit. a) zostały spełnione, jednak szczególne okoliczności lub dostatecznie uzasadnione przyczyny spowodowały nieoczekiwany wynik lub zdarzenie w trakcie testu, w związku z czym test uznaje się za zakończony pozytywnie z zastrzeżeniem.

c) Ocena »niejednoznaczna«: podczas przeprowadzanego testu wystąpiły nieoczekiwane zdarzenia niezależne od SUT.

d) Ocena »negatywna«: jedno z kryteriów niezbędnych dla przeprowadzenia testu nie zostało spełnione.

e) »Nie przeprowadzono testu«/»nie dotyczy«

Agencja eu-LISA sporządzi sprawozdanie z wyników testów SIS II. Określi ona, sklasyfikuje i opisze wszelkie napotkane problemy, a także zaproponuje możliwe rozwiązania. Eksperci państwa członkowskiego dostarczą wszelkich informacji, jakich grupa koordynująca testy (TCG) potrzebuje dla realizacji swoich zadań.

W przypadkach, w których w dokumentacji przewiduje się rozbicie testów na kilka oddzielnych faz, agencja eu-LISA powiadomi państwa członkowskie o wynikach każdej fazy przed rozpoczęciem kolejnej.

Akceptacja testów będzie oparta na sprawozdaniach zawierających szczegółową analizę wyników testów oraz wnioski dotyczące zatwierdzenia krajowego systemu danego państwa członkowskiego (N.SIS II lub aplikacja SIRENE). Jeżeli państwo członkowskie, które zostało poddane testom, lub agencja eu-LISA uznają, że testy nie mogą zostać pomyślnie zakończone, należy odnotować to w sprawozdaniu. Agencja eu-LISA sporządzi opinię w sprawie pomyślnego zakończenia testów SIS II, uwzględniając opinie wyrażone przez ekspertów danego państwa członkowskiego, a następnie przedstawi wyniki testów wraz ze swoją opinią odpowiedniemu zespołowi SIS/VIS do ostatecznego zatwierdzenia.

3. DOKUMENT KONTROLI INTERFEJSU (ICD) ORAZ SZCZEGÓŁOWE SPECYFIKACJE TECHNICZNE (DTS) NA POTRZEBY TESTÓW

W każdym państwie, które będzie integrowane z SIS II, zostanie przeprowadzony test N.SIS II pod kątem najnowszych specyfikacji.

Szczegółowe specyfikacje techniczne (DTS), przygotowane przez agencję eu-LISA, określają funkcjonalne i niefunkcjonalne specyfikacje C.SIS II.

W przygotowanym przez agencję eu-LISA dokumencie kontroli interfejsu zdefiniowany zostanie interfejs między C.SIS II a N.SIS II. Zawiera on specyfikacje techniczne dotyczące interakcji między systemami w kontekście przekazywanych danych i komunikatów, wykorzystywanych protokołów oraz harmonogramu i kolejności zdarzeń.

Specyfikacje określone w ICD oraz w DTS będą niezmienne w danym okresie, a harmonogram aktualizacji obu systemów zostanie określony w planie wprowadzania w życie, w którym określona zostanie wersja referencyjna dla danej fazy testów. Problemy napotkane podczas testów będą zgłaszane, analizowane i rozwiązywane zgodnie z ustalonymi procedurami operacyjnymi, z uwzględnieniem opinii ekspertów państwa członkowskiego, w którym przeprowadzane są testy.

4. SPRAWOZDANIA OKRESOWE I KOŃCOWE Z WYNIKÓW POSZCZEGÓLNYCH FAZ TESTÓW

Agencja eu-LISA będzie przygotowywać regularne sprawozdania z postępu testów. W sprawozdaniach będzie zawarta informacja, która faza testów jest obecnie przeprowadzana, oraz czy dane państwo członkowskie zakończyło lub rozpoczęło fazę testów czy też jeszcze jej nie rozpoczęło. Jeżeli zachodzą konsekwencje istotne ze względu na harmonogram testów, należy je uwzględnić w sprawozdaniu i podać ich przyczynę.

Po zakończeniu każdej fazy testów agencja eu-LISA przygotuje sprawozdanie z jej wyników, wszelkich napotkanych problemów i możliwości ich rozwiązania. W przypadkach, w których państwo członkowskie, w którym przeprowadzane są testy, lub agencja eu-LISA uznają, że niemożliwe jest pomyślne zakończenie testów, odnotują ten fakt wraz z przyczynami w oddzielnej nocie."

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014 z dnia 15 stycznia 2014 r. zmieniającego niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 18 z dnia 21 stycznia 2014 r.)

Strona 13, załącznik, część 7 dotycząca rozporządzenia (WE) nr 1515/2001, pkt 4:

zamiast: „4) dodaje się artykuł w brzmieniu:
»*Artykuł 13a*«”,

powinno być: „4) dodaje się artykuł w brzmieniu:
»*Artykuł 3b*«”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL